

Arrest

nr. 86 589 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 juni 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2012 tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 juni 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt samen met zijn echtgenote en hun drie kinderen op 21 maart 2012 België binnen en dient een asielaanvraag in op 23 maart 2012.

Op 23 maart 2012 wordt verzoeker gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken en wordt de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingevuld.

Op 27 maart 2012 ontvangt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze vragenlijst en op 6 april, 24 april, 2 mei en 21 mei 2012 wordt verzoeker opgeroepen voor gehoor.

Op 31 mei 2012 wordt verzoeker gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 14 juni 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en u zou uw hele leven in P. (Albanië) gewoond hebben. Volgens uw verklaringen zouden uw problemen begonnen zijn met de opening van uw café in P. omstreeks april – juli 2008. U verdenkt uw buurman K. H., die een café uitbaat naast dat van u, dat hij samen met zijn handlangers M. en M. D. uw zaak ten gronde wou richten. Aanvankelijk ging het om onrechtstreekse problemen. Er werden meer bepaald roddels verspreid over uw vrouw die een minnaar zou hebben, hetgeen tot spanningen leidde tussen u en uw vrouw. U denkt dat uw schoonbroer I. u hiervoor zelfs aangeklaagd heeft en dat er een onderzoek tegen u werd opgestart. Het onderzoek zou echter ook meer informatie naar boven gebracht hebben over K. H., hetgeen uiteindelijk tot een proces tegen deze persoon en zijn handlangers zou leiden.

Ongeveer 3 maanden na de start van het onderzoek, omstreeks eind april of begin mei 2009, zouden 3 onbekende personen 's avonds naar uw café gekomen zijn. Twee van hen zouden u beledigd, uitgescholden en bedreigd hebben met een pistool. Ze zouden u ook in elkaar geslagen hebben. Uw familieleden, gealarmeerd door het lawaai, zouden het café binnengekomen zijn, waarop de onbekende mannen op de vlucht sloegen. Sinds die dag zou u uw huis niet meer durven verlaten hebben, uit vrees vermoord te zullen worden. Uw café sloot u ook. Er zouden sindsdien geen concrete incidenten meer geweest zijn tot uw oudste zoontje in februari 2011 tweemaal thuis kwam met een bloedende neus. Volgens uw zoontje was hij buiten de school geslagen door 2 oudere, grote, onbekende jongens. U besloot hem daarop niet meer naar school te sturen.

U herinnert zich niet precies meer wanneer u Albanië verlaten heeft, behalve dat het ongeveer 2 maanden voor het gehoor was op een dinsdag. U zou samen met uw echtgenote H. M. (...) en uw drie minderjarige kinderen op legale wijze naar Macedonië reizen, van waar u de bus naar België nam. Donderdag zou u in België toegekomen zijn. Op 23 maart 2012 vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw origineel rijbewijs (dd. 26/08/2003); twee originele vervallen paspoorten (dd. 1996 en 2003); uw origineel diploma (dd. 2001-2002); een origineel lease contract (geldig van 31/01/2008 tot 31/01/2013); 2 originele vergunningen voor uw winkel voor 2000 en 2001; uw origineel autodocument (dd. 08/04/2004); een origineel aanslagbiljet van de belastingen (dd. 2000); de originele geboorteakten van u, uw vrouw en uw drie kinderen (dd. 26/03/2012); een origineel certificaat van gezinssamenstelling (dd. 26/03/2012); een enveloppe.

B. Motivering

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij Koninklijk Besluit van 26 mei 2012 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Albanië verliet na bedreigingen door K. H. en zijn handlangers sinds K. vermoedt dat u aan de basis ligt van een

politieonderzoek en rechtzaak tegen hem (gehoorverslag CGVS 9-10). Hoewel uw verklaringen omtrent de eigenlijke oorzaak van uw problemen eerder vaag blijven, aangezien u zelf aangeeft dat u 'zelf uw conclusies gehaald heeft van alles wat rond ging en alles wat u zag, met uw eigen logica en intuïtie' (gehoorverslag CGVS 10), dient niettemin vastgesteld te worden dat uw problemen louter van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn. Uw beslissing om sinds de bedreiging eind april – begin mei 2009 permanent binnen te blijven, werd dan ook enkel ingegeven door uw vrees dat K. of één van zijn handlangers u om het leven zou brengen (gehoorverslag CGVS 5 en 12). Uw beslissing werd dan ook met verrassing onthaald door uw eigen familie (gehoorverslag CGVS 12) – aan wie u niets vertelde (gehoorverslag CGVS 10 en gehoorverslag CGVS vrouw, 7) – en uw andere bureu (gehoorverslag CGVS 12).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u voor uw problemen met K. H. in Albanië of bij een herhaling ervan in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië geen of onafdoend beroep kon / zou kunnen doen op de bescherming van de in uw land aanwezige autoriteiten en dat u aldus bij een eventuele terugkeer naar Albanië een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. U hebt immers geen enkele poging gedaan om deze bescherming in te roepen. Hoewel u en uw vrouw nooit problemen gekend zou hebben met de Albanese autoriteiten (gehoorverslag CGVS 15 en gehoorverslag CGVS vrouw, 15), zouden jullie 'geen vertrouwen meer in hen' hebben (gehoorverslag CGVS 10 en gehoorverslag CGVS vrouw, 8). Op de vraag waarom niet, zou u eerder vaag antwoorden dat er een (politie)onderzoek was geweest en dat u daar uiteindelijk de schuld van kreeg, aangezien de beklaagden nu dachten dat u hierachter zat (gehoorverslag CGVS 10). Uw vrouw gaf als voorbeeld dat de broer van K. werd opgepakt voor smokkel, maar na een week alweer werd vrijgelaten. Ze leidde hieruit af dat hij dan ook bepaalde banden of connecties moet hebben. Aangezien dit eerder recent plaatsvond, werd uw vrouw dan ook gevraagd waarom jullie anno 2009 al niet naar de politie waren gegaan. Haar antwoord was opnieuw geen vertrouwen te hebben en bang te zijn dat het nog erger zou worden (gehoorverslag CGVS 8). Noch uw uitleg, noch die van uw vrouw is evenwel afdoende rechtvaardiging voor jullie nalaten. Indien de autoriteiten, in casu de politie, niet op de hoogte worden gebracht van een misdrijf kunnen zij er vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Het doel van een klacht bij de politie is immers het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Bovendien dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Tot slot verklaart u dat het onmogelijk is om u elders in Albanië te vestigen, ondanks het lokale karakter van uw problemen in uw geboortestad P. waar K. u anno 2012 nog steeds zou viseren omdat 'hij heel dicht bij u woont' en u voortdurend in de gaten kan houden (gehoorverslag CGVS 12). Uw verklaring hiervoor dat ze u 'gemakkelijk om het even waar in Albanië zouden kunnen vinden' blijkt echter nergens op gestoeld (gehoorverslag CGVS 15).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande bevindingen te wijzigen. De geboortekten, het certificaat van gezinssamenstelling, uw rijbewijs alsook uw twee vervallen paspoorten bevestigen louter de identiteit en herkomst van uzelf en uw gezinsleden. De 2 winkelvergunningen, het autodocument en het aanslagbiljet van de belastingen staven enkel uw vroegere professionele activiteiten. Het lease contract voor de lichtreclame bevestigt uw overeenkomst hieromtrent. De enveloppe en uw diploma hebben geen invloed op uw asielaanvraag.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ten aanzien van uw vrouw (H. M. (...)) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen (...)."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 18 juli 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend. Het administratief dossier werd tijdig ingediend op 26 juli 2012.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"De Middelen

- Schending van het vertrouwensbeginsel

- Rechtszekerheid

Overwegende dat de asielaanvraag werd ingediend op 23-03-2012.

Dat de kandidaat-vluchteling zich dan kan verwachten aan het verloop van een normale asielprocedure.

Dat bij Koninklijk Besluit van 26 mei 2012 Albanië werd vastgesteld als veilig land van herkomst.

Dat daardoor de asielprocedure van verzoeker wordt beïnvloed.

Dat het heel wat rechtszekerheid met zich meebrengt door dit KB op retroactieve wijze toe te passen.

Dat het vertrouwen van de kandidaat-vluchteling hierdoor weldegelijk geschaad is.

- Schending van art. 48/3

Overwegende dat verzoeker weldegelijk een risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Overwegende dat de verklaringen van verzoeker aan de basis liggen van een politieonderzoek en rechtszaak tegen zijn buurman.

Dat verzoeker op geen bescherming kan rekenen van de politie in eigen land.

Dat de politie zeer goed op de hoogte was van deze feiten door het bestaande politieonderzoek.

Dat zij niettegenstaande dat niets gedaan hebben ter bescherming van deze familie.

Dat de algemene informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt zeer mooi is in theorie maar dat de praktijk weldegelijk anders is."

3.2.1. Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het tijdstip dat de handeling wordt verricht en dat de overheid daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken (RvS 22 maart 2004, nr. 129 541).

Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen die de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129 541).

3.2.2. Het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, is in werking getreden op 1 juni 2012. Het verleent uitwerking aan dit wetsartikel (ingevoegd bij wet van 19 januari 2012) waarin wordt vermeld dat op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft ingewonnen, de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst bepaalt van veilige landen van herkomst.

Verzoeker meent dat dit koninklijk besluit "retroactief" werd toegepast, omdat zijn asielaanvraag dateert van voor de inwerkingtreding ervan.

Er wordt opgemerkt dat de asielaanvraag van verzoeker nog in behandeling was op 1 juni 2012. Met toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van de onmiddellijke uitwerking van een nieuwe wet, is een nieuwe wet in beginsel onmiddellijk toepasselijk, niet alleen op wie zich in haar werkingssfeer begeeft, maar ook op wie zich reeds tevoren in die werkingssfeer bevond. Derhalve is een nieuwe wet in de regel niet enkel van toepassing op de toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van een onder de vroegere wet ontstane toestand, die zich voordoen of die voortduren onder de gelding van de nieuwe wet (RvS 11 oktober 2011, nr. 215.708) voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten (Cass. 18 maart 2011, AR C100015N; Cass. 28 februari 2003, AR C100603N; Cass. 6 december 2002, AR C000176N; Cass. 14 februari 2002, AR C000350N; Cass. 12 januari 1998, AR S970052F). Op het ogenblik van verzoekers asielaanvraag was er nog geen uitvoeringsbesluit inzake artikel 57/6/1, vierde lid van de vreemdelingenwet en op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing wel.

Dit uitvoeringsbesluit kon bijgevolg worden toegepast zonder dat dit een schending inhoudt van het vertrouwensbeginsel of het beginsel van de rechtszekerheid.

De schending van het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

3.2.3. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet omschrijft de voorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij als vluchteling zou worden erkend. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, dat verzoeker lijkt te bedoelen, omschrijft de voorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij zou worden erkend als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Aangezien de bestreden beslissing een weigering betreft tot in overwegingname van een asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, kan verzoeker niet met goed gevolg rechtstreeks verwijzen naar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt immers geen standpunt ingenomen over de al dan niet toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, doch wordt slechts vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging wordt genomen.

In zoverre verzoeker met zijn uiteenzetting de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) lijkt te willen vragen zich uit te spreken over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, laat de Raad volledigheidshalve gelden dat hij in het kader van huidige procedure slechts optreedt als annulatierechter en in die hoedanigheid enkel een wettigheidscontrole op de eerste bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 94). De Raad is in deze niet bevoegd zich in de plaats te stellen van de overheid en de asielaanvraag van verzoeker opnieuw ten gronde te beoordelen.

Het enig middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VANDEKERKHOVE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VANDEKERKHOVE

A. DE SMET